

Publicerad 2010-07-23 15:02 av Paedur

Tack Caprice! för det skarpa ögat i läsningen.

Du skuggsvala

Du skuggsvala bark mot min vilande hand,
Du lövkrönta ålder ur djupet av tider,
På långsträckta ben står ditt brusande land.
Du suckar på vinden om vårbäckens nyckfulla flöde
Och lugnt i din mosse du binder mitt människoöde.
Ur lummiga salar den lystnaden skrider
På skogsbrynets hotfulla rand.

Du skuggsvala famn omkring sömndrucken äng,
Du jorddoft och glimt av förgängelsens blomma,
Du bäddar mig mjukt i din lövbolstersäng.
Än hör jag din stillhet berätta om björkarnas ånger,
Om mörkret från granen och kråkornas barnlösa sånger.
Än spelar du livfull i tjärnspegelns tomma
Som döden på födelsens sträng.

Du skuggsvala tysta, du skog av ett frö,
Vem känner din längtan i stenbyggda riken
Och smakar din älv i sin uppdämda sjö?
Jag hör hur du viskar ur gölarnas kväkande mummel
Och vandrar den snåriga stigen vid åldriga kummel
Där suset går länge i koltrastmusiken
Och friheten aldrig kan dö.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Paedur med Poeter.se id #20568 innehar upphovsrätten